

Istoria Ascunsă a Versetului Patruzeci - Numărul Treizeci și Unu

Iezechiel Numărul Doisprezece

Jeff Pippenger

2026-09-20

Ingingo ibanziriza iyi yasojwe n'igika kivuga kiti: “Ubukwe bw’isezerano bwo mu 313 bugaragaza ubukwe bw’isezerano bwa nyuma bw’ubutegetsi bwa gipapa na Leta Zunze Ubumwe za Amerika—umwami ukomeye kurusha abandi wo mu bami icumi bo mu Byahishuwe igice cya cumi na karindwi; ubutegetsi bufite amahembe abiri bugereranywa n’ubutegetsi bufite amahembe abiri bw’Ubufaransa. Amateka yatangiranye na Clovis mu 496, hanyuma amaherezo akageza ku itegeko rya Justinien mu 533 no kwimika ubupapa mu 538, agaragaza amateka yo mu 1989 kugeza ku itegeko ryo ku Cyumweru.”

Ronald Reagan a fost prefigurat de Clovis în 496, iar Donald Trump este prefigurat de Iustinian în 533. Decretul lui Iustinian a venit cu cinci ani înainte ca papalitatea să se urce pe tron în 538, iar Edictul de la Milano a venit cu opt ani înainte de prima lege duminicală din 321. Atât decretul, cât și edictul se aliniază ca reperul profetic care precede legea duminicală.

Ռեյզան

1870 թվականին իտալական զորքերը գրավեցին Հռոմը (20 September 1870): Պապական պետությունները դադարեցին գոյություն ունենալ որպես տարածքային պետություն, և Պիոս IX պապը դարձավ «Վատիկանի բանտարկյալը»: Քանի որ այլևս չէր մնացել որևէ պապական տարածք, որը ճանաչված լիներ որպես ինքնիշխան պետություն, Միացյալ Նահանգները (ինչպես և շատ այլ երկրներ) այլևս պաշտոնական դիվանագիտական հարաբերություններ չէին պահպանում Պապի հետ՝ որպես աշխարհիկ իշխանի: 1951 թվականի հոկտեմբերին նախագահ Harry S. Truman-ը գեներալ Mark W. Clark-ին առաջադրեց որպես ԱՄՆ դեսպան Վատիկանում: Շուտով ուժեղ ընդդիմություն բարձրացավ բազմաթիվ բողոքական եկեղեցիների և կազմակերպությունների կողմից, որոնք պնդում էին, թե այդ նշանակումը խախտում է եկեղեցու և պետության բաժանումը: 1952 թվականի հունվարին գեներալ Clark-ը հետ վերցրեց իր թեկնածությունը:

La 10 ianuarie 1984, președintele Ronald Reagan și papa Ioan Paul al II-lea au convenit în mod oficial să stabilească relații diplomatice depline între Statele Unite și Sfântul Scaun. La 9 aprilie 1984, William A. Wilson (care slujise deja ca reprezentant personal al lui Reagan) și-a prezentat scrisorile de acreditare și a devenit primul ambasador al Statelor Unite pe lângă Sfântul Scaun.

În cei treizeci și trei de ani dintre 1951 și 1984, împotrivirea protestantismului față de catolicism s-a risipit. „Brațele” care au stat de partea papalității în anul 496, prin Clovis, îl prefigurează pe Reagan în 1984 și până în 1989. Clovis a reprezentat îndepărtarea religiei (păgânismului) care împiedica papalitatea să se ridice din nou la putere, iar până în 1984 împotrivirea protestantismului

față de ascensiunea papalității fusese înlăturată. „Necurmata” (păgânismul) fusese îndepărtată, iar Pavel descrie această înlăturare a rezistenței păgânismului față de papalitate drept o „lepădare de credință”.

Biserica simbolică a compromisului, reprezentată de Constantin cel Mare, iar istoria dintre 313 și 538, a reprezentat o perioadă în care o biserică s-a compromis și a căzut din credință. Religia reprezentată prin „508”, care anterior restrânsese înaintarea puterii papale, a prefigurat apostazia protestanților din Statele Unite. Reagan a fost reprezentat de Clovis. În 496, Clovis și-a dat „puterea” papalității, prefigurând astfel „alianța nelegiuită” care s-a realizat în anii lui Reagan. Clovis a reprezentat, de asemenea, îndepărtarea „necurmatei” în 508. 508 a prefigurat 1984.

„Iyo bwumvikane hagati y’ubupagani n’Ubukristo bwavuyemo kwaduka kwa ‘wa muntu w’icyaha’ wahanuwe mu buhanuzi ko arwanya Imana kandi akishyira hejuru yayo. Iyo gahunda nini y’idini ry’ibinyoma ni igihangano gikomeye cy’ububasha bwa Satani—urwibutso rw’imbaraga yashyizeho kugira ngo yicare ku ntebe y’ubwami ateguke isi nk’uko ashaka.” The Great Controversy, 50.

Reagan a numit în mod celebru Uniunea Sovietică un „imperiu al răului” într-un discurs din 1983 și a considerat comunismul ateu drept o profundă amenințare morală și spirituală. El și Ioan Paul al II-lea au format un parteneriat personal și politic strâns împotriva comunismului sovietic. Ambii bărbați au văzut această luptă în termeni morali și chiar providențiali; Reagan a vorbit în particular despre un „Plan Divin” pentru a doborî comunismul. Reagan manifesta interes față de aparițiile de la Fatima (avertismentul că „Rusia își va răspândi erorile”), iar cei doi lideri au discutat despre convingerea lor comună că Dumnezeu le cruțase viețile (amândoi au supraviețuit unor tentative de asasinat în 1981) cu un scop legat de înfrângerea comunismului.

Ucenicii lui Hristos

రేగన్ డిస్సిపల్స్ ఆఫ్ క్రైస్ట్ (Disciples of Christ) సమూహం పరివర్తన చెందిన వ్యక్తులు; ఆ సమూహం యొక్క నేతృత్వ వారసులు క్రైస్తవ పోస్ట్ మోడర్నిటీ అని వర్ణించబడతారు. డిస్సిపల్స్ ఆఫ్ క్రైస్ట్ సమూహం సంఘం వారసత్వం ద్వారా అత్యంత వైరులైన నాయకులైన అలెగ్జాండర్ కంప్బెల్, హెన్రీ వాన్ వరల్డ్ క్రైస్ట్ అనుసరించారు. వాన్ వరల్డ్ క్రైస్ట్ అనుసరించిన రచనలను, దీనిలో 7వేల చీన్ క్రైస్ట్, వరల్డ్ క్రైస్ట్ గ్రంథం 13వేల ముగ్గము, మరియు 2 థిస్ సెంటీకయులకు 2వేల హెన్రీ వరల్డ్ క్రైస్ట్—ఇవన్నీయు రేగన్ పోషించిన సూచనలను అనుసరించారు. వరల్డ్ క్రైస్ట్ వరల్డ్ క్రైస్ట్ వరల్డ్ క్రైస్ట్ (1837లో క్రైస్ట్ కు బిషప్ జన్ బి. పర్సెల్తో జరిగిన వరల్డ్ క్రైస్ట్ కూడ కలుపుకొని) అతడు ఈ గుర్తింపులను ఉపయోగించారు. బర్టన్ డబ్ల్యూ. నేట్స్, పోస్ట్ యొక్క వలననే నిజమైన వరల్డ్ క్రైస్ట్ మరియు “హెన్రీ వరల్డ్ క్రైస్ట్” అని పేరొందినది. వరల్డ్ క్రైస్ట్ (ఈ ఉద్యమానికి చెందిన మరొక వరల్డ్ క్రైస్ట్ సువర్ణ క్రైస్ట్) “హెన్రీ వరల్డ్ క్రైస్ట్, పోస్ట్ డిస్సిపల్స్ ఆఫ్ క్రైస్ట్ సమూహం ఉద్భవించి దేవునికి తనను తను ప్రతి ఎత్తుకుంటాడని వర్ణించారు.

Mama lui Reagan, Nelle, era un membru devotat al denominațiunii Disciples of Christ și a fost principala influență religioasă în copilăria lui. Reagan a fost botezat în biserica Disciples of Christ din Dixon, Illinois, la vârsta de 11 ani și a fost activ acolo în adolescență (inclusiv predând la

școala duminicală). A urmat cursurile Eureka College, care era afiliat cu Disciples of Christ.

„Cei care ajung să fie confuzi în înțelegerea Cuvântului, care nu reușesc să vadă semnificația lui antichrist, se vor așeza cu siguranță de partea lui antichrist. Nu mai este timp acum pentru ca noi să ne asimilăm cu lumea.” Kress Collection, 105.

റീഗനെ ക്ലോവിസും മഹാനായ കോൺസർവ്റ്റീനിന്റെ സമരസവുമാണ് പരതീകാത്മകമായി സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. 1989-ലെ അന്ത്യകാലത്തിന്റെ ആരംഭം മുതൽ ഉണ്ടായ അവസാന എട്ട് പരസിഡൻറുമാരിൽ ആദ്യനുമായിരുന്നത് റീഗൻ ആയിരുന്നു. അവസാന എട്ട് പരസിഡൻറുമാരിൽ ആദ്യനായതിനാൽ, റീഗൻ ഡോണാൾഡ് ട്രംപിനെ പരതീകാത്മകമായി സൂചിപ്പിക്കുന്നു; റീഗനെപ്പോലെ തന്നെ, പാപ്വാസഭയുടെ യഥാർത്ഥ ലക്ഷ്യങ്ങൾ എന്താണെന്നും പാപ്വാസഭ ആരാണെന്നും സംബന്ധിച്ച് ട്രംപ് ആഴത്തിൽ ആശയകുഴപ്പത്തിലായിരിക്കുന്നു.

Nimba babiri bashobora kugendana batabyumvikanyeho? Amosi 3:3.

A șasea și ultima căsătorie de alianță din capitolul unsprezece al cărții lui Daniel are loc în istoria care începe la vremea sfârșitului, în 1989, și se încheie în istoria lui Donald Trump.

“În mișcările aflate acum în desfășurare în Statele Unite pentru a asigura instituțiilor și practicilor bisericii sprijinul statului, protestanții calcă pe urmele papistașilor. Ba mai mult, ei deschid ușa ca Papalitatea să-și recapete în America protestantă supremația pe care a pierdut-o în Lumea Veche.” Tragedia veacurilor, 573.

Tratatul de căsătorie din 313 și Edictul de la Milano se aliniază cu istoria anului 533, iar decretul lui Iustinian din 533 va fi din nou pus în aplicare de o administrație care se declară creștină, dar care nu mai înțelege că a identifica puterea papală drept o instituție creștină este, în cel mai bun caz, un oximoron, iar în cel mai rău caz, o amăgire fatală.

Biserica și Statul

În anul 457 î.Hr., al treilea decret al lui Artaxerxes a restaurat suveranitatea națională atât în ceea ce privește autoritatea politică, cât și pe cea religioasă.

Și tu, Ezra, după înțelepciunea Dumnezeului tău, care este în mâna ta, pune dregători și judecători, care să judece pe tot poporul de dincolo de râu, pe toți aceia care cunosc legile Dumnezeului tău; și învățați-i pe cei care nu le cunosc. Și oricine nu va împlini legea Dumnezeului tău și legea împăratului, să se facă degrabă judecată asupra lui, fie spre moarte, fie spre izgonire, fie spre confiscarea bunurilor, fie spre închisoare. Ezra 7:25, 26.

Al treilea decret a conferit autoritate pentru executarea judecății și a pedepsei atât pentru legile lui Dumnezeu, cât și pentru legile împăratului. Acel decret a marcat începutul profeției de două mii trei sute de ani, care s-a încheiat la 22 octombrie 1844, când Hristos a venit pe neașteptate la templul Său. El a marcat, de asemenea, începutul unei profeții de două sute cincizeci de ani, care s-a încheiat în 207 î.Hr., în istoria cuprinsă între bătăliile de la Rafia din 217 î.Hr. și Panium din

200 î.Hr. Restaurarea atât a suveranității civile, cât și a celei religioase în 457 î.Hr. identifică o dublă alfa care își găsește două împliniri omega. Ambele împliniri omega reprezintă o ușă închisă: una pentru cornul protestant și cealaltă pentru cornul republican.

Intangiriro ya mbere y'imyaka ibihumbi bibiri na magana atatu yagereranyaga amategeko y'Imana, kandi intangiriro y'imyaka magana abiri na mirongo itanu yagereranyaga amategeko y'umwami. Izo ntangiriro zombi zigaragaza ihembe rya Porotesitantisimu n'ihembe rya Repubulikanisimu ku nyamaswa yo ku isi yo mu Ibyahishuwe igice cya cumi na gatatu. Ihembe rya Repubulika rya ya nyamaswa yo ku isi rishyirwa hagati mu mirongo ya cumi n'umwe kugeza kuri cumi na gatandatu yo muri Daniyeli igice cya cumi na kimwe. Igihe cy'imyaka cumi n'irindwi kiri hagati ya Rafiya na Paniyumu gihurizwamo n'ihembe rimwe ryo muri ya ntangiriro y'impande ebyiri y'itegeko rya gatatu ryo mu mwaka wa 457 mbere ya Kristo. Iyo ntangiriro yikubye kabiri igaragaza byombi urubanza rw'abantu b'isezerano bo ku iherezo ndetse n'urubanza rw'ishyanga aho abo bantu b'isezerano bafite imizi yabo.

Și i-a zis lui Abram: „Să știi cu siguranță că sămânța ta va fi străină într-o țară care nu este a ei și îi va sluji; iar ei o vor asupri patru sute de ani. Dar și pe neamul acela, căruia îi vor sluji, îl voi judeca; și după aceea vor ieși cu mari bogății.” Geneza 15:13, 14.

Mu gitabo cya Ezekiyeli, itariki ya 22 Ukwakira 1844 ishushanywa n'iya 22 Ukwakira 573 mbere ya Kristo. Imwe muri izo tariki igaragaza itangiriro ry'urubanza rw'iperereza, indi na yo ikagaragaza ivuzwa ry'inzamba ya Yubile haba mu itangiriro no ku musozo w'igikorwa cy'urubanza. Izo tariki zombi zirahuye, kandi zombi zigaragaza urugi rwafunzwe. 1844 ihagarariye gufungwa kw'urugi rw'Ahera, ubwo Kristo yimukiraga mu Ahera Cyane. 573 mbere ya Kristo igaragaza isoza ry'igihe cy'igeragezwa ry'abantu, aho imbata z'icyaha zacunguwe zihabwa umudendezo wazo, ndetse n'isi nshya yo kubamo.

Iar dacă nu va fi răscumpărat în acești ani, atunci va ieși în anul jubileului, atât el, cât și copiii lui împreună cu el. Căci copiii lui Israel sunt slujitori ai Mei; ei sunt slujitorii Mei, pe care i-am scos din țara Egiptului: Eu sunt Domnul Dumnezeuul vostru. Leviticul 25:54, 55.

Ambele date de 22 octombrie reprezintă ușa închisă a legii duminicale care urmează să vină în curând. Perioada de probă acordată adventismului a început în 1844 și se încheie la legea duminicală care urmează să vină în curând, iar perioada de probă acordată Statelor Unite se încheie, de asemenea, la aceeași lege duminicală care urmează să vină în curând. Ambele încheieri se aliniază cu cei doi martori ai datei de 22 octombrie: cei 2.300 de ani și cei două sute cincizeci de ani.

Istoria celor două sute cincizeci de ani care se încheie între Raphia și Panium împarte perioada celor două bătălii în două numere simbolice, care, împreună, posedă propria lor semnificație aparte. Zece ani după Raphia, care înseamnă ținut de hotar, și șapte ani înainte de Panium, care a fost o bătălie purtată pe o câmpie și încheiată printr-un asediu. Zece și șapte, ca simbol, identifică puterea balaurului pe temeiul mai multor mărturii. Anul 207 î.Hr. îl așază pe Trump, simbolul fiarei pământului, între versetele unsprezece și cincisprezece din Daniel 11, pregătindu-se profetic să vorbească asemenea unui balaur, așa cum este reprezentat prin combinația numărului zece și a

numărului șapte.

Șaptesprezece este, de asemenea, simbolic și extinde istoria de la Rafia la Panium dincolo de Panium și, de asemenea, înainte de Rafia. Ptolemeu al IV-lea Filopator a domnit ca rege al Egiptului ptolemaic din 221 î.Hr. până în 204 î.Hr. și l-a învins pe Antiohus Magnus la Rafia în 217 î.Hr. Ptolemeu a început să domnească înainte de Rafia și a domnit timp de „șaptesprezece” ani. Numărul șaptesprezece reprezintă o perioadă istorică ce începe înainte de Rafia și se extinde dincolo de bătălia de la Panium și de asediul Sidonului până la încheierea timpului de probă al omenirii, așa cum este reprezentată de anul 330. Profeția de două sute cincizeci de ani pentru perioada bisericii din Smirna a început în anul 64 și s-a încheiat la Edictul de la Milano și la tratatul de căsătorie din 313.

Constantine cel Mare reprezintă istoria bisericii din Pergam, iar această istorie a început în 313 și s-a încheiat în 538. Primii „șaptesprezece” ani de după încheierea profetiei de două sute cincizeci de ani, în 313, cuprind trei borne. În 313 a fost Edictul de la Milano, în 321 a fost prima lege duminicală, iar împărțirea imperiului este marcată în 330. Anul 330 reprezintă legea duminicală finală, care marchează închiderea timpului de probă al omenirii. Numărul șaptesprezece începe, așadar, înainte de Rafia și se încheie cu mult după campania militară de la Panium și Sidon. Versetul șaisprezece din Daniel unsprezece reprezintă legea duminicală din Statele Unite.

Profeția Smirnei identifică semnul asediului care constituie însăși inima mesajului de avertizare al lui Ezechiel. Semnul de hotar care precedă legea duminicală, așa cum este reprezentat prin cele două ilustrații ale distrugerii Ierusalimului, este asediul, dar este, de asemenea, și Edictul de la Milano, care marchează începutul formării chipului fiarei.

La asediu va avea loc o procesiune de căsătorie prin tratat. Ea este o fractală a procesiunii de căsătorie care a început cu Reagan, astfel cum este prefigurată de Clovis în 496, însă procesiunea finală spre căsătorie începe la asediu, aliniindu-se cu decretul lui Iustinian din 533 și cu Edictul de la Milano din 313. Ambele repere preced legea duminicală. Anul 313 a precedat prima lege duminicală din 321, iar decretul din 533 a precedat legea duminicală de la al treilea Conciliu de la Orléans din 538. Un anumit tip de legislație va împlini caracteristicile profetice atât ale decretului lui Iustinian, cât și ale Edictului de la Milano, în timp ce un anumit tip de căsătorie simbolică prin tratat va fi instituit.

Când acel decret este dat, este prea târziu să te pregătești, căci ușa timpului de probă este închisă asupra cornului protestant, tot atât de sigur cum s-a închis la primul Paște în Egipt. După aceea, legea duminicală, următorul reper profetic, identifică nu doar faptul că icoana fiarei a fost pe deplin formată, ci și impunerea semnului fiarei. Legea duminicală marchează sfârșitul timpului de probă pentru cornul republican, fiara care se ridică din pământ din Apocalipsa treisprezece, tot atât de sigur cum Faraon și oastea lui au pierit în Marea Roșie după Paște.

Doi sute cincizeci de ani care se încheie în 207 î.Hr. îl identifică pe Donald Trump, așa cum este reprezentat prin Antiohus Magnus, pregătindu-se pentru campania ce urmează, care începe pe câmpia Paniumului și se încheie cu asediul Sidonului. După Bătălia de la Panium, comandantul ptolemaic Scopas din Etolia a fugit cu aproximativ 10.000 de soldați supraviețuitori în cetatea

Sidonului. Antiohus l-a urmărit și a pus „asediu” Sidonului. Guvernul ptolemaic din Alexandria a trimis o forță de ajutor, dar aceasta a eșuat. Confruntându-se cu foametea, Scopas a predat cetatea. Antiohus i-a îngăduit lui Scopas să plece; Scopas s-a întors mai târziu în Egipt, unde în cele din urmă a fost executat sub acuzația de trădare și delapidare. Asediul Sidonului a desăvârșit cucerirea Celesiriei de către Antiohus după Panium.

Sora White amenyekanisha igitabo cya Uriah Smith, Daniel and the Revelation, nk’“ukuboko gufasha kw’Imana.” Smith agaragaza igikorwa cy’Antiyokusi cy’ibyiciro bibiri mu busobanuro bwe ku mirongo ya cumi na kane n’iya cumi na gatanu byo muri Daniyeli cumi na rimwe.

„Educația tânărului rege al Egiptului a fost încredințată de Senatul roman lui M. Emilius Lepidus, care l-a numit pe Aristomenes, un slujitor bătrân și încercat al acelei curți, tutorele său. Cel dintâi act al său a fost să ia măsuri împotriva amenințatei invazii a celor doi regi confederați, Filip și Antiohus.

„În acest scop, l-a trimis pe Scopas, un general vestit din Etolia, aflat atunci în slujba egiptenilor, în țara sa de origine, ca să strângă întăriri pentru armată. După ce a echipat o oaste, a mărșăluit în Palestina și Celesiria (Antioh fiind angajat într-un război cu Attalus în Asia Mică) și a adus întreaga Iudee sub stăpânirea autorității Egiptului.

„Astfel, lucrurile au fost aduse într-o stare potrivită pentru împlinirea versetului dinaintea noastră. Căci Antioh, încetând războiul său cu Attalus la porunca romanilor, a luat îndată măsuri pentru recucerirea Palestinei și a Cele-Siriei din mâinile egiptenilor. Scopas a fost trimis să i se împotrivească. În apropierea izvoarelor Iordanului, cele două oștiri s-au întâlnit. [Panium] Scopas a fost înfrânt, urmărit până la Sidon și acolo strâns asediat. Trei dintre cei mai capabili generali ai Egiptului, împreună cu cele mai bune trupe ale lor, au fost trimiși să ridice asediul, dar fără izbândă. În cele din urmă, Scopas, întâlnind, în spectrul hidos și de neatins al foametei, un vrăjmaș cu care nu era în stare să se măsoare, a fost silit să se predea în condițiile rușinoase de a i se cruța numai viața; după care lui și celor zece mii de oameni ai săi li s-a îngăduit să plece, dezbrăcați și goi. Aici a fost cucerirea celor mai întărite cetăți de către împăratul de la miazănoapte; căci Sidonul era, atât prin așezarea sa, cât și prin fortificațiile sale, una dintre cele mai puternice cetăți ale acelor vremuri. Aici a fost eșecul armelor miazăzii de a se împotrivi și, de asemenea, eșecul poporului pe care împăratul de la miazăzi îl alesese; și anume, Scopas și oștile sale etoliene.” Daniel and the Revelation, 257, 258.

Cei două sute cincizeci de ani care se încheie în 207 î.Hr. îl identifică pe Donald Trump. Profetia de două sute cincizeci de ani care se încheie în 313, odată cu căsătoria prin tratat dintre est și vest și cu Edictul de la Milano, identifică formarea chipului fiarei în Statele Unite. Biserica din Pergam, care a început în 313, reprezintă perioada istorică în care creștinismul a apostaziat printr-un compromis cu religia păgânismului, înainte ca puterea papală să urce pe tron. Pergam și anul 313 prefigurează compromisul reprezentat de formarea chipului fiarei în Statele Unite. El reprezintă compromisul dintre creștinism și Roma papală, căci religia catolicismului nu este nimic mai mult sau mai puțin decât păgânism deghizat într-o instituție creștină. Profetia de două sute cincizeci de ani care a început în 1776 și se încheie în acest an se referă, de asemenea, la Statele Unite. Astfel, toate cele trei profetii de două sute cincizeci de ani se referă la un anumit aspect profetic al fiarei

pământului din Apocalipsa treisprezece, iar toate trei se încheie în cadrul liniilor profetice reprezentate de numărul șaptesprezece.

Legea duminicală este momentul în care Statele Unite vorbesc ca un balaur, iar vorbirea unei națiuni este acțiunea autorităților ei legislative și judecătorești.

„Vorbirea” națiunii este acțiunea autorităților sale legislative și judiciare. Tragedia veacurilor, 442.

Trump nije ni sudska ni zakonodavna vlast, stoga predstojeći zakon o nedjelji ostvaruje Kongres. Ipak, svako djelovanje koje pruža potporu papinskoj vlasti predoznačuje zakon o nedjelji. Dekret iz 533. i edikt iz 313. označavaju početak razdoblja u kojem se oblikuje slika Zvijeri. Zaključak je predstojeći zakon o nedjelji, a Isus uvijek prikazuje svršetak početkom; stoga bi Trumpovo djelovanje putem izvršne uredbe koja bi pružila bilo kakav „ustupak” antikristu biblijskog proročanstva predstavljalo alfu pokreta koji završava tek na omegi, kada će Sjedinjene Države „tako odbaciti načela svoje vladavine da donesu zakon o nedjelji.”

„Sunt mulți, chiar dintre cei angajați în această mișcare pentru impunerea duminicii, care sunt orbiți față de rezultatele ce vor urma acestei acțiuni. Ei nu văd că lovesc direct împotriva libertății religioase. Sunt mulți care nu au înțeles niciodată pretențiile Sabatului biblic și temelia falsă pe care se sprijină instituția duminicii. Orice mișcare în favoarea unei legislații religioase este, în realitate, un act de concesiune făcut papalității, care, de atâtea veacuri, a purtat neîncetat război împotriva libertății de conștiință. Păzirea duminicii își datorează existența, ca pretinsă instituție creștină, «tainei fărădelegii»; iar impunerea ei va constitui o recunoaștere de fapt a principiilor care sunt însăși piatra de temelie a romanismului. Când națiunea noastră va lepăda astfel principiile guvernării sale, încât să adopte o lege duminicală, protestantismul, prin acest act, va da mâna cu papalitatea; aceasta nu va fi nimic altceva decât a da viață tiraniei care de multă vreme își pânzește cu nerăbdare prilejul de a izbucni din nou într-un despotism activ.” Testimonies, volumul 5, 711.

Orice „mișcare în favoarea legislației religioase este, în realitate, un act de concesiune făcut papalității”, iar asemenea mișcări au loc înaintea legii duminicale care urmează să vină în curând.

„Decretul care impune închinarea în această zi trebuie să fie promulgat în toată lumea. Într-o măsură limitată, el a fost deja promulgat. În mai multe locuri, puterea civilă vorbește cu glas de balaur, întocmai cum a vorbit împăratul păgân către captivii evrei.” Signs of the Times, 6 mai 1897.

Vom continua aceste lucruri în articolul următor.